

er det reelt bare udtryk for en indblanding i ledelsesretten, som alligevel ikke kan bruges til andet end til at indgive befolkningen en falsk følelse af tryghed, og så er det bedre at være foruden.

Det er altså slet ikke godt nok, det, regeringen diskurser op med, og det bygger nok på manglende mod og manglende visioner. At det skyldes uenighed i regeringen om, hvad man egentlig skal gøre, kan vi da håbe på, for så kan vi jo håbe på, at nogle af partierne i regeringen er villige til at gøre noget ved sagerne på et senere tidspunkt.

Men selv når det under debatten her drejer sig om spørgsmålet om valg til eksempelvis ATP's ledelse, afvises det, at man kan indføre det, for det er for besværligt.

Jamen demokrati er jo besværligt, men det er jo ikke et argument for at afskaffe demokrati; det er jo tværtimod et argument for at finde de rigtige ordninger, bl.a. at man selvfølgelig arbejder med direkte valg til ATP's ledelse.

Debatten i dag har en risiko for at munde ud i det rene ingenting, og for at det ikke skal blive tilfældet, vil jeg derfor på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremkomme med lovforslag, som sikrer:

- en afvikling af Lønmodtagernes Dyrtidsfond gennem udbetaling af fondens midler samt
- en ret til for pensionsopsparerne, hvad angår ATP, at flytte investerede midler til andre pensionsinstitutter.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 56).

Jeg skal knytte en enkelt kommentar til SF's forslag om motiveret dagsorden:

Der er ting i den, som vi bestemt finder positive, og som vil medføre en øget indsigt i og en øget demokratisering af den enkelte pensionsopsparing, men der er også ting, som vi ikke bryder os om, specielt i den sidste pind.

Derfor vil vi undlade at stemme til SF's dagsordensforslag og så håbe på opbakning til det dagsordensforslag, vi selv lige har fremsat.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat her i dag, men jeg kunne måske nok have ønsket mig, at flere havde gjort sig den ulejlighed at studere betænkningen mere grundigt, for der er ikke noget felt, der er nemmere at have meget enkle meninger om, end Lønmodtagernes Dyrtidsfond, ATP og overenskomstbaserede pensionsordninger. Tag det nu for alt i verden ikke som en overlegen eller arrogant bemærkning, for sådan er det ikke ment! Men når jeg hører hr. Lars Løkke Rasmussens indlæg, må jeg nok sige, at så bliver jeg bekræftet i mine værste anelser.

Fra Venstres side blev der givet udtryk for, at man var skuffet. Det er i givet fald en holdning, jeg deler. Jeg synes næsten ikke, vi kan være det bekendt.

Lad mig prøve at tage et par ræsonnementer, først om Lønmodtagernes Dyrtidsfond:

Ærlig talt: Dyrtidsfonden er den af en flæthed af lønmodtageropsparingsordninger, der har investeret i flest virksomheder i Danmark. I forhold til sin størrelse, i forhold til sin positive virkning på dansk erhvervsliv og i forhold til danske arbejdspladser er Dyrtidsfonden helt i top. Dyrtidsfonden er derudover også bemærkelsesværdig i kraft af at have sikret det størst mulige afkast og kan sammenligne sig med et hvilket som helst pengeinstitut af privat karakter i Danmark.

Og så synes jeg også, vi skal sige tingene, som de er. Det lyder så flot, når man stiller sig op her og taler om, at lønmodtagerne bare skal kunne melde sig ud af Lønmodtagernes Dyrtidsfond og placere deres penge, som de har lyst. Det er jo demokratisk, ikke sandt?

Men jeg synes, man skal sige tingene, som de er:

Det, der er styrken ikke alene i Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP, men også i de forskellige former for aftalebaserede kollektive pensionsordninger, er jo, at netop i kraft af, at der er ret mange på én gang, som samler deres opsparing, kan de dele risikoen, og det at dele risikoen betyder, at de kan være solidariske i forhold til hinanden. Det er det, man kalder solidaritet.

Og når vi taler om en pensionsopsparing, der skal holde i mange, mange år, indtil den kan